

ประกาศการกีฬาแห่งประเทศไทย

เรื่อง แนวทางการกำหนดกรอบการทิศทางการกำกับดูแล ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

.....

เพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology : DT) เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจตามระบบประเมินผลใหม่ (State Enterprise Assessment Model: SE-AM) เกี่ยวกับการกำหนดกรอบการทิศทางการกำกับดูแล และบริหารจัดการที่ดีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของการกีฬาแห่งประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล Thailand ๔.๐ และแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน (Framework) ที่ดีในระดับสากล สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการสร้างคุณค่าจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การกีฬาแห่งประเทศไทย จึงออกประกาศการกีฬาแห่งประเทศไทย เรื่อง แนวทางการกำหนดกรอบการทิศทางการกำกับดูแล ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น ๗ หัวข้อ ดังนี้

๑. กระบวนการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

๒. กรอบการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการทรัพยากรดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Benefits Delivery and Resource Optimization Framework Setting)

๓. กรอบการกำกับดูแลด้านการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส (Performance Measurement and Stakeholder Transparency Framework Setting)

๔. กรอบการกำกับดูแลด้านการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Risk Optimization Framework Setting)

๕. หลักการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle)

๖. การสื่อสารหลักการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle Communications)

๗. แนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร
ทุกระดับ (Human Behavior)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายก้องศักดิ์ ยอดมณี)

ผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทย

เอกสารแนบท้ายประกาศ
แนวทางการกำหนดกรอบทิศทางทางการกำกับดูแล
ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล
(Digital Governance)
ของ กกต. แห่งประเทศไทย

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑

ความหมายและคำจำกัดความ	๑
หลักการและเหตุผล	๒
วัตถุประสงค์	๓

ส่วนที่ ๒

๑. กระบวนการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance)	๔
๒. กรอบการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Benefits Delivery and Resource Optionzation Framework Setting)	๕
๒.๑ การส่งมอบผลประโยชน์ (Benefit Delivery) และการใช้ทรัพยากรสารสนเทศให้ได้ประโยชน์สูงสุด (Resource Optimization)	๕
๒.๒ บทบาทหน้าที่ โครงสร้างองค์กร และการบริหารจัดการบุคลากรในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี	๘
๓. กรอบการกำกับดูแลด้านการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส (Performance Measurement and Stakeholder Transparency Framework Setting)	๑๔
๓.๑ กำกับดูแลด้านการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	๑๔
๓.๒ นโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดี	๑๔
๓.๓ ความโปร่งใสต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Transparency)	๑๕
๓.๔ การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล	๑๖
๔. กรอบการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Risk Optimization Framework Setting)	๒๓
๔.๑ การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม (Risk Optimization)	๒๓
๕. การกำหนดหลักการการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle)	๒๕
๕.๑ การกำหนดกรอบการกำกับดูแลและบริหารจัดการ (Governance Framework Setting and Maintenance)	๒๕
๕.๒ แนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศบรรลุวัตถุประสงค์	๒๗
๖. การสื่อสารหลักการการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle Communications)	๒๙

๖.๑	การสื่อสารในองค์กร.....	๒๙
๖.๒	วัตถุประสงค์ของการสื่อสารหลักการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle Communications).....	๒๙
๖.๓	การสื่อสารการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล.....	๒๙
๗.	การกำหนดแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร ทุกระดับ (Human Behavior).....	๓๐
๗.๑	มาตรการหลักการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากร ในองค์กรทุกระดับ (Human Behavior).....	๓๐

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑

ความหมายและคำจำกัดความ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ แนวทางการกำหนดกรอบทิศทางกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance)

ความหมายและคำจำกัดความ

๑. กกท. หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย
๒. ผู้บริหารระดับสูงสุด (Chief Executive Officer : CEO) หมายความว่า คณะผู้บริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย
๓. คณะกรรมการด้านไอที หมายความว่า คณะอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการกีฬา
๔. คณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย หมายความว่า คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ เกี่ยวกับการสร้างความต่อเนื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๕. คณะทำงานด้านไอที หมายความว่า คณะทำงานด้านการพัฒนาดิจิทัล การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือคณะทำงานที่ กกท. แต่งตั้งมาเพื่อประเมิน สั่งการ และเฝ้าติดตามการใช้ไอทีในองค์กร และสำหรับการแนะนำคณะกรรมการในประเด็นด้านไอทีที่สำคัญ
๖. คณะทำงานบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย หมายความว่า คณะทำงาน ที่คณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย แต่งตั้งขึ้นมาเพื่อดำเนินการตามนโยบายของคณะกรรมการ
๗. ผู้บังคับบัญชา หมายความว่า ผู้ว่าการหรือผู้มีอำนาจสั่งการตามโครงสร้างการบริหารขององค์กร
๘. ผู้บริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information officer:CIO) หมายความว่า รองผู้ว่าการ ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในส่วนของการกำหนดนโยบายมาตรฐานการควบคุมการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
๙. ผู้บริหาร หมายความว่า ผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า หัวหน้างานหรือเทียบเท่า และตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีระดับตำแหน่งเทียบเท่า
๑๐. บุคลากร หมายความว่า พนักงาน,เจ้าหน้าที่,ผู้ช่วยปฏิบัติงานฯ ด้านไอที
๑๑. ทรัพย์สินสารสนเทศ หมายความว่า ๑. ทรัพย์สินสารสนเทศประเภทระบบ ซึ่งได้แก่ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบงานคอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศ ๒. ทรัพย์สินสารสนเทศประเภทอุปกรณ์ ซึ่งได้แก่ ตัวเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกข้อมูล และอุปกรณ์อื่นใด ๓. ทรัพย์สินสารสนเทศประเภทข้อมูล ซึ่งได้แก่ ข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลคอมพิวเตอร์
๑๒. ทรัพยากรสารสนเทศ หมายความว่า ทรัพยากรสารสนเทศ ประกอบด้วย ทรัพย์สินสารสนเทศ (ระบบ อุปกรณ์ และข้อมูล) บุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ งบประมาณ
๑๓. ผู้รับผิดชอบ หมายความว่า Accountable person หรือ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในผลสำเร็จหรือผลลัพธ์ของการดำเนินงานตามขอบเขตงานที่กำหนด โดยผู้รับผิดชอบมีหน้าที่วางกรอบหรือแนวทางการดำเนินงาน อนุมัติและบังคับใช้ รวมถึงติดตามผลการดำเนินงานตามกรอบที่ได้วางไว้

- โดยตัวอย่างของผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กร ได้แก่ คณะกรรมการขององค์กร หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการขององค์กร
๑๔. **ผู้ทำหน้าที่** หมายความว่า Responsible person หรือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการดำเนินงานตามกรอบการปฏิบัติงานที่กำหนดโดยผู้รับผิดชอบ โดยตัวอย่างของผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กร ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
 ๑๕. **แนวปฏิบัติ (Guideline)** หมายความว่า แนวทางที่ไม่ได้บังคับให้ปฏิบัติ แต่แนะนำให้ปฏิบัติตามเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น
 ๑๖. **มาตรฐาน (Standard)** หมายความว่า บรรทัดฐานที่บังคับใช้ในการปฏิบัติการจริง เพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy) หมายถึง ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แทปเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทักษะดังกล่าวครอบคลุมความสามารถ ๔ มิติ ประกอบด้วย การใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) การสร้าง (create) และ เข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร และถือเป็นหนึ่งในระบบงานหลักที่หากมีเหตุขัดข้องหรือสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน ขององค์กร ผู้บริหารระดับสูงจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานภายในองค์กร รวมถึงมีหน้าที่ในการส่งทอดเป้าหมายองค์กรตาม ภารกิจ กลยุทธ์ นโยบาย และแผนงานระดับองค์กร ไปสู่เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อให้มั่นใจได้ว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าว มาใช้ในการขับเคลื่อนองค์กร จะช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนดไว้ โดยมีการใช้ทรัพยากรอย่าง เหมาะสมและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม ให้สอดคล้องกับการกำกับดูแล กิจการที่ดี (Corporate Governance)

การกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี หมายถึง การจัดการโครงสร้างองค์กรและสาธารณูปโภคพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานทางด้านสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเป็นที่ยอมรับในระดับสากลว่าการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี เป็นกระบวนการที่สำคัญในด้าน

- การจัดสรรทรัพยากรสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ขององค์กร
- การบริหารความเสี่ยงในกิจกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านของผลตอบแทนเปรียบเทียบกับความเสี่ยงและการจัดการกับความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

- การสร้างความมั่นใจถึงคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการตัดสินใจในทุกๆระดับทั้งการตัดสินใจ ในเชิงกลยุทธ์ ไปจนถึงการตัดสินใจเพื่อบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจ
- การสร้างความมั่นใจในความน่าเชื่อถือของระบบสารสนเทศ
- การพิจารณาความคุ้มค่าของต้นทุนของการให้บริการและผลตอบแทนที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล
- ความมั่นใจในการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือมาตรฐานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำการกำหนดกรอบทิศทางกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยต้องการผลักดันให้มีการนำหลักการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้ผลอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมภายในองค์กรซึ่งนอกจากจะช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์ ในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีข้างต้นแล้ว ยังสามารถสร้างความเชื่อมั่น ต่อมาตรฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

วัตถุประสงค์

การกำหนดกรอบทิศทางกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการกำกับดูแลและบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ในการสร้างคุณค่า (Value creation) จากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กรซึ่งหมายถึง การได้รับผลประโยชน์ด้วยต้นทุนทรัพยากรที่ให้ประโยชน์สูงสุดและความเสี่ยงที่เหมาะสมที่สุด โดยการสร้างคุณค่าดังกล่าว จะส่งผลสะท้อนถึงเป้าหมายระดับองค์กรในภาพรวม

ส่วนที่ ๒ รายละเอียด

แนวทางการกำหนดกรอบทิศทางกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

๑. กระบวนการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance)

การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้กำหนดกรอบทิศทางกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance) โดยอ้างอิงกรอบของ COBIT5 ซึ่งเป็นกรอบการควบคุมและกำกับดูแลเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยมีความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นแรงผลักดันให้เกิดการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

๑. Benefits Realisation : มั่นใจว่าองค์กรจะได้รับ ประโยชน์อย่างคุ้มค่า จากการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒. Risk Optimisation : มีการบริหารจัดการ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างเหมาะสม และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๓. Resource Optimisation : มีการบริหารจัดการ ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้ ในเอกสารฉบับนี้มุ่งเน้นในกระบวนการกำกับดูแลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามกรอบมาตรฐานของ COBIT5 ซึ่งประกอบไปด้วย ๕ กระบวนการหลัก อันได้แก่

(๑) การกำหนดกรอบการกำกับดูแลและบริหารจัดการ (Governance Framework Setting and Maintenance)

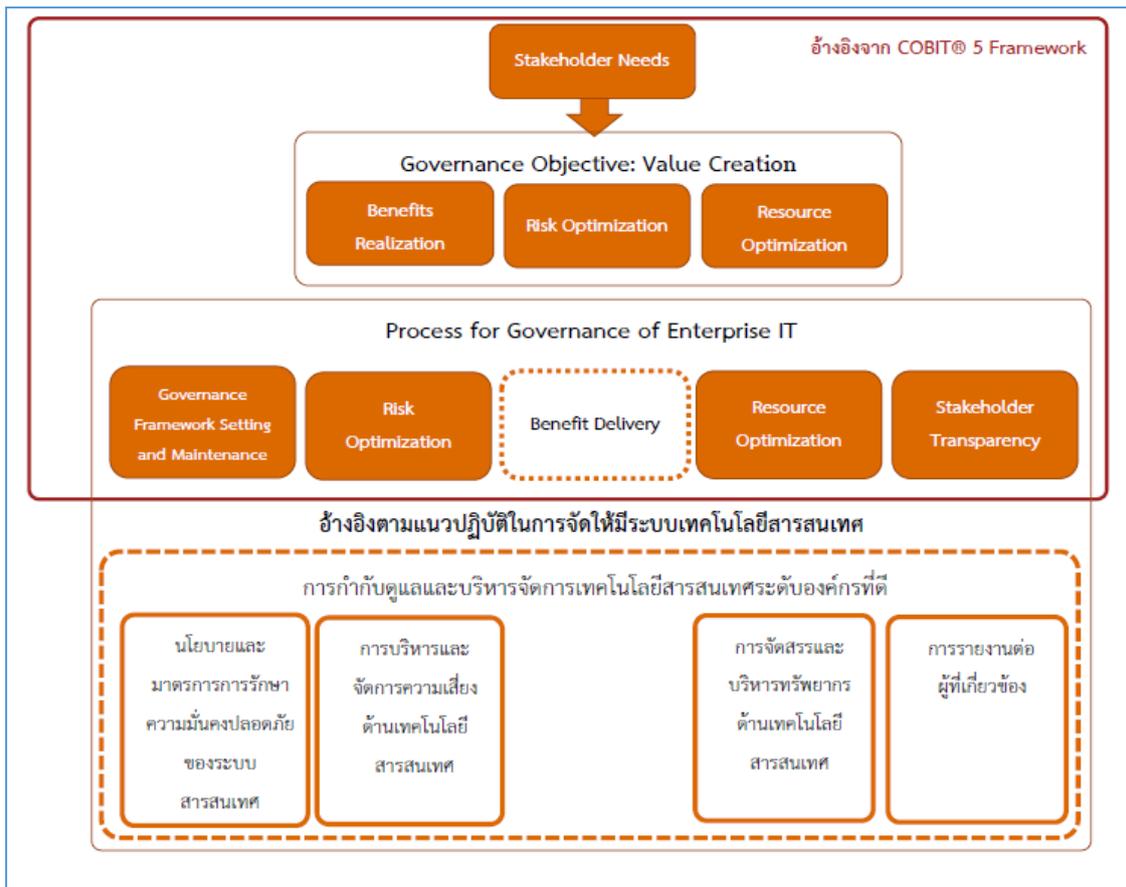
(๒) การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม (Risk Optimization)

(๓) การส่งมอบผลประโยชน์ (Benefit Delivery)

(๔) การใช้ทรัพยากรสารสนเทศให้ได้ประโยชน์สูงสุด (Resource Optimization)

(๕) ความโปร่งใสต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Transparency) โดยสามารถเทียบเคียงกับหลักเกณฑ์ว่าด้วยการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

โดยอ้างอิงตามแนวปฏิบัติในการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามกรอบการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

ภาพประกอบที่ ๑ กรอบแนวทางการกำกับดูแลด้านเทคโนโลยี

๒. กรอบการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการทรัพยากรเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Benefits Delivery and Resource Optionzation Framework Setting)

เพื่อให้เป็นไปตามการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีขององค์กร ควรพิจารณากำหนดกรอบการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กร โดยในกรอบการดำเนินการนี้ควรประกอบด้วย การส่งมอบผลประโยชน์และการใช้ทรัพยากรสารสนเทศให้ได้ประโยชน์สูงสุด ความโปร่งใสต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (อธิบายในข้อถัดไป) การจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม (อธิบายในข้อถัดไป) รวมถึง โดยอาจพิจารณาการดำเนินการดังต่อไปนี้

๒.๑ การส่งมอบผลประโยชน์ (Benefit Delivery) และการใช้ทรัพยากรสารสนเทศให้ได้ประโยชน์สูงสุด (Resource Optimization)

หลักการจัดการเทคโนโลยี

(๑) มีนโยบายในการจัดการเทคโนโลยี ประกาศนโยบายด้านการจัดการเทคโนโลยีให้ชัดเจน แจ้งให้ผู้บริหาร พนักงาน และผู้เกี่ยวข้องทราบ และนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติจริง

(๒) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดการเทคโนโลยี โดยการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเหมาะสมกับลักษณะงานนั้นๆ

(๓) มีการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า โดยการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น กำหนดภารกิจและกำหนดเป้าหมายให้มีความชัดเจน วางแผนดำเนินการ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

(๔) มีการจัดสรรทรัพยากรสำหรับการปฏิบัติงาน โดยการวิเคราะห์ลักษณะงานตามความจำเป็น จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการใช้งาน

(๕) มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรให้ตรงกับลักษณะงาน เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ และทักษะการทำงานให้มีประสิทธิภาพ บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้จริง

เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศอย่างคุ้มค่า และตอบสนองต่อความต้องการทางด้านธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยมีต้นทุนในระดับที่ยอมรับได้ ผู้บริหารระดับสูงควรมีการจัดทำแผนกลยุทธ์และนโยบาย ดังนี้

๒.๑.๑ การจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

การจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์โดยรวมขององค์กร โดยปัจจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อาจประกอบด้วย

(๑) ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ อาทิ ระดับการพึงพิงการใช้ระบบสารสนเทศ ความสามารถและความรู้ความเข้าใจในระบบสารสนเทศขององค์กร เพื่อที่จะประเมินระดับความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน และแนวโน้มที่เป็นไปได้ในอนาคตต่อแผนกลยุทธ์โดยรวมขององค์กร

(๒) ความน่าเชื่อถือ ความปลอดภัย และความคุ้มค่าในการใช้งานทรัพยากรสารสนเทศที่มีอยู่ และการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพิ่มเติม

(๓) ความสอดคล้องของกลยุทธ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและกลยุทธ์ขององค์กรในภาพรวม เพื่อที่จะตอบสนอง เป้าหมายขององค์กร โดยอาจพิจารณาจากเป้าหมายผลตอบแทนในการลงทุน (Return on investment) หรือ ความคาดหวังจากการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๔) ประโยชน์หรือโอกาส รวมทั้งความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันและเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาขึ้นใหม่ มาใช้สำหรับการดำเนินงาน

(๕) การพิจารณากำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และโครงสร้างการตัดสินใจในการดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ที่ทำให้การตัดสินใจและการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสร้างคุณค่าให้แก่องค์กร

(๖) เงื่อนไขในการจัดระดับความสำคัญหรือเงื่อนไขที่ใช้ในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานที่สำคัญ หรือการลงทุนที่สำคัญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยอาจพิจารณาจากความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง แผนการใช้งานระบบงานใหม่ งบประมาณ รวมถึงผลตอบแทนที่ได้รับ

ในการจัดทำงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรพิจารณาครอบคลุมทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ทรัพย์สินสารสนเทศ การใช้ทรัพยากรส่วนกลางขององค์กร บุคลากรทางด้านสารสนเทศ ผู้ให้บริการภายนอกทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าใช้จ่ายในการประกันภัย และค่าลิขสิทธิ์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ อาจมีการประเมินต้นทุนทางตรง และต้นทุนทางอ้อม

ของบริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- แผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศควรได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการด้านไอทีหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการด้านไอที และสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ รวมทั้งมีการมอบหมายให้ผู้บริหารนำไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากนี้ ควรระบุและสื่อสารเป้าหมายการดำเนินงานของหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงวิธีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานและงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

๒.๑.๒ การจัดทำนโยบายการจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดให้มีทรัพยากรบุคคล อย่างเพียงพอต่องานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการจัดทำนโยบายการจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลมีความเพียงพอ รวมทั้งการจัดการความเสี่ยงอันเกี่ยวเนื่องจากการขาดทรัพยากร ในการดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์กรอาจพิจารณาถึงเงื่อนไขและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) พิจารณาและกำหนดกลยุทธ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับปัจจุบันและในอนาคต ทางเลือกต่างๆ สำหรับการจัดหาทรัพยากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศให้เพียงพอต่อความต้องการในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งทางเลือกเกี่ยวกับแหล่งที่มาของทรัพยากรสารสนเทศ และกลยุทธ์ในการจัดหาทรัพยากร

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรและบริหารทรัพยากรสารสนเทศ รวมทั้งขีดความสามารถ เพื่อให้หน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถตอบสนองตามความต้องการขององค์กรตามระดับขีดความสามารถ และสมรรถนะที่ต้องการ ระดับความเร่งด่วนในการใช้งานและข้อจำกัดด้านงบประมาณ

(๓) เพื่อเป็นการวางแผนในการจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น องค์กรอาจพิจารณาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรสารสนเทศและการจัดโครงสร้างภายในองค์กร โดยแผนนี้ควรสอดคล้องกับการจัดสรรทรัพยากรขององค์กร รวมทั้งการบริหารทรัพยากรบุคคลโดยรวมขององค์กรด้วย นโยบายการจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี ซึ่งควรได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการด้านไอที หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการด้านไอที และมีการสื่อสารไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการสอบทานและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ องค์กรควรระบุวิธีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงความเพียงพอของทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งอาจประกอบด้วย

(๔) การกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จ และกระบวนการที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดสรรทรัพยากรสารสนเทศ

(๕) การกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันรักษาทรัพยากรสารสนเทศ ทั้งในส่วนของ การป้องกันการสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและการป้องกันความเสียหายต่อทรัพย์สินสารสนเทศ

(๖) การติดตามผลการทำงานของทรัพยากรสารสนเทศโดยเทียบกับเป้าหมายที่วางไว้ อาทิ การติดตามผลการทำงาน ของบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดตามผลการทำงานของระบบงาน และอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ โดยถ้ามีการตรวจพบข้อบกพร่องหรือผลการทำงานที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ควรมีการตรวจสอบหาสาเหตุและวางแผนการแก้ไขอย่างเหมาะสม

๒.๒ บทบาทหน้าที่ โครงสร้างองค์กร และการบริหารจัดการบุคลากรในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

๒.๒.๑ บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล กทท.

ผู้บริหารระดับสูงสุด (Chief Executive Officer : CEO)

คณะกรรมการกำกับดูแลประเทศไทย ดังนี้

(๑) มีหน้าที่กำกับดูแลองค์กรและจัดสรร และควบคุมทรัพยากรขององค์กรโดยรวม
(๒) ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กร
(๓) มอบหมายให้คณะกรรมการด้านไอที ให้คำปรึกษา แนะนำ และนำเสนอข้อมูลเชิงลึกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ เพื่อผลักดันให้เกิดการกำกับดูแลที่ดีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา แก่ผู้บริหารรวมทั้งติดตามผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการสารสนเทศ

(๔) การกำหนดขอบเขตและวงรอบกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้อง

(๕) การอนุมัตินโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี และจัดให้มีการกำหนดขั้นตอน วิธีปฏิบัติงานและกระบวนการที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว

(๖) การสื่อสารนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ให้บุคลากรขององค์กรที่เกี่ยวข้องรับทราบ และสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว

(๗) การดูแลและติดตามเพื่อให้มั่นใจว่า กิจกรรมในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศมีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เช่น จัดให้มีการออกแบบการควบคุมภายในที่เพียงพอเหมาะสม มีการดำเนินงานตามการควบคุมที่ได้ออกแบบไว้ มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานที่เป็นอิสระ มีการรายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการขององค์กรอย่างเพียงพอ ทันเวลา และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการติดตามผลการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

(๘) ทบทวนหรือปรับปรุงนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และทบทวนโดยไม่ชักช้าเมื่อมีเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญ และจัดให้มีการปรับปรุงขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบาย ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วย

คณะกรรมการด้านไอที (คณะกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา)

มีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และนำเสนอข้อมูลเชิงลึกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ เพื่อผลักดันให้เกิดการกำกับดูแลที่ดีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา แก่ผู้บริหารรวมทั้งติดตามผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการสารสนเทศ

คณะกรรมการด้านไอทีหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการด้านไอทีควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องและความเสี่ยงอันสืบเนื่องมาจากการใช้งานเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ความเสี่ยงทางด้านไซเบอร์ เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางและกำกับดูแลให้องค์กรมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขององค์กร และสามารถกำกับดูแลการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ คณะกรรมการควรได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอตามระยะเวลาที่เหมาะสม

คณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของภารกิจของภารกิจแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management: BCM) มีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการสร้างความต่อเนื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างเป็นรูปธรรม เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) กำหนด
- (๒) จัดสรรทรัพยากรและงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของภารกิจแห่งประเทศไทย เพื่อให้ดำเนินงานบรรลุเป้าหมายและเป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๓) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของภารกิจแห่งประเทศไทยได้ตามความเหมาะสม
- (๔) ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะทำงานด้านไอที (คณะทำงานด้านการพัฒนาดิจิทัล ภารกิจแห่งประเทศไทย) มีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ด้วยการพัฒนา ระบบดิจิทัล
- (๒) ติดตามดูแลวิธีการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาดิจิทัลของภารกิจแห่งประเทศไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร
- (๓) กำกับดูแลและติดตาม การจัดการกระบวนการป้องกันความเสียหาย การปรับปรุงรวมถึง เสนอแนะแก่ฝ่ายต่างๆ ด้านการจัดการที่ดีทางด้านสารสนเทศ
- (๔) กำหนดการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (Business Continuity Management: BCM) ของงานหลักๆ ทุกด้าน และมีการวิเคราะห์ผลกระทบต่อธุรกิจ (Business Impact Analysis: BIA)
- (๕) ทบทวนการจัดการบริหารจัดการที่ดี ถึงกลยุทธ์ทางด้านสารสนเทศขององค์กร
- (๖) ติดตามการประเมินศักยภาพของสารสนเทศ และการจัดการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งทางด้าน การเงินและมีใช้การเงิน
- (๗) กำหนดกระบวนการสร้างความมั่นใจถึงความสมดุลระหว่างผลตอบแทนจากการลงทุน และการจัดการด้านสารสนเทศ กับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
- (๘) จัดสร้างเกณฑ์วัดคุณภาพงาน และผลสำเร็จของกลยุทธ์ หรือนโยบายและการจัดการ ด้านสารสนเทศที่กำหนดไว้
- (๙) ควบคุมให้มีการดำเนินการตามแผนองค์การมาตรฐานสากล (ISO ๒๗๐๐๑) ในกิจกรรม ตามแผนที่กำหนดได้ครบถ้วน
- (๑๐) กำหนดความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Risk) และมีการบริหารจัดการ ความเสี่ยงตามองค์ประกอบครบถ้วน

(๑๑) จัดทำหรือทบทวนแนวทางนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยด้านสารสนเทศของภารกิจแห่งประเทศไทย

(๑๒) ควบคุมการดำเนินงานการบริหารจัดการองค์กรด้านระบบสารสนเทศ ทุกฝ่าย/สำนัก ตามการประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะทำงานบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของภารกิจแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management: BCM) มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ของทีมนักบริหารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๒) ดำเนินการประเมินผลการกระทบ แนวทางการกู้คืนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญให้สามารถกลับมาให้บริการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด รวมถึงการนำเสนอแนวทางการป้องกันหรือการรับมือเหตุการณ์วิกฤติ

(๓) จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงแผนการบริหารความต่อเนื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของภารกิจแห่งประเทศไทย

(๔) ดำเนินการทดสอบแผนสร้างความต่อเนื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและรายงานผลการทดสอบให้คณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจและคณะทำงานด้านการพัฒนาดิจิทัลการกิจแห่งประเทศไทย ได้รับทราบ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ผู้บังคับบัญชา

ผู้ว่าการหรือผู้มีอำนาจสั่งการตามโครงสร้างการบริหารขององค์กร มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ติดตามการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล และทำให้มั่นใจว่า กทท. มีแผนการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายองค์กร

(๒) ส่งเสริมนโยบายการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลได้รับการปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร

ผู้บริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information officer:CIO) มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดูแลรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในส่วนของการกำหนดนโยบายมาตรฐานการควบคุมการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๒) ติดตามการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญภายใต้สายบังคับบัญชา และทำให้มั่นใจได้ว่า กทท. มีแผนการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม

(๓) ส่งเสริมนโยบายการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล โดยให้ผู้อำนวยการฝ่าย/สำนัก ภายใต้สายบังคับบัญชา ให้ความสำคัญและตระหนักถึงการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล

ผู้บริหาร

ผู้อำนวยการฝ่าย/ผู้อำนวยการสำนัก มีหน้าที่ดังนี้

(๑) รับนโยบาย แนวทาง และมาตรการ การบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลมาดำเนินการ

(๒) ส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนในหน่วยงานตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล

(๓) สนับสนุนให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล

(๔) มอบหมายผู้รับผิดชอบในส่วนงานให้ดำเนินการตามแนวปฏิบัติด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล

ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า หัวหน้างานหรือเทียบเท่า และตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีระดับตำแหน่งเทียบเท่า มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประเมินผลการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในรายการงบประมาณที่ดำเนินงาน และการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒) รายงานผลการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปตามสายการบังคับบัญชา

(๓) จัดทำรายงานติดตามผลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ตนรับผิดชอบ

(๔) กำกับติดตามการดำเนินการที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในรายการงบประมาณ และการปฏิบัติงานประจำวัน

บุคลากร

พนักงาน, เจ้าหน้าที่, ผู้ช่วยปฏิบัติงานฯ ด้านไอที มีหน้าที่

(๑) ดำเนินงานและปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับมอบหมาย

(๒) รายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับมอบหมายต่อผู้บังคับบัญชาตามสายงาน

๒.๒.๒ โครงสร้างการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

โครงสร้างองค์กรในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีควรมีผู้รับผิดชอบ (Accountable person) คือ คณะกรรมการด้านไอที โดยคณะกรรมการควรจัดให้มีโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่เหมาะสมและสอดคล้องตามหลักการแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ ๓ ระดับ (Three Lines of Defence) โดยคณะกรรมการด้านไอที อาจพิจารณาแต่งตั้งมอบหมายคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Steering Committee), คณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Risk Management Committee) และคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลให้มีการตรวจสอบทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Audit Committee) ตามความเหมาะสมกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร

ทั้งนี้ โครงสร้างองค์กรในการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีควรพิจารณาตามหลักการถ่วงดุลอำนาจอย่างอิสระ (Check and Balance) และการแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม (Segregation of Duties) ตามระดับของ Three Lines of Defence อันได้แก่

ระดับที่ ๑ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (First Line of Defence)

ระดับที่ ๒ หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Second Line of Defence)

ระดับที่ ๓ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Third Line of Defence)

ระดับที่ ๑: หน่วยงานที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (First Line of Defence)

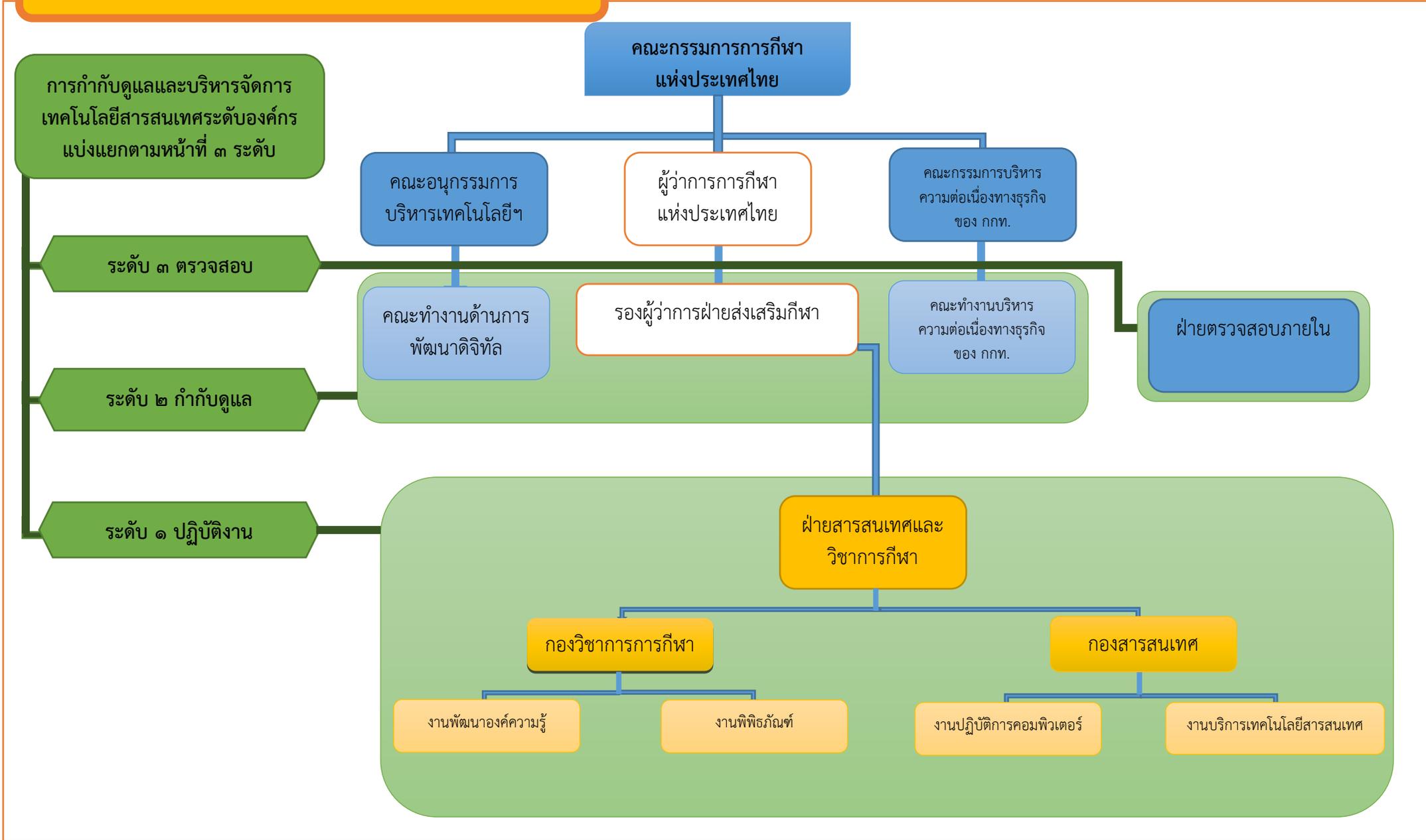
หน่วยงานที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง บุคลากรหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (เช่น ฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา) หรือเป็นผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรหรือหน่วยงานในกลุ่มนี้จัดเป็นผู้ทำหน้าที่ (Responsible person) ในการปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีหน้าที่ ในการปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในขอบเขตงานที่ได้รับผิดชอบ และปฏิบัติตามแนวทางการควบคุม

ระดับที่ ๒: หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Second Line of Defence)

หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง บุคลากรหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ ในการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎและหลักเกณฑ์ต่างๆ โดยบทบาทหน้าที่อาจรวมถึงการกำหนดกรอบการบริหารความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสารปัญหาหรือความเสี่ยงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ติดตามและสนับสนุนกระบวนการกำกับดูแลและบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขององค์กรให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม รวมทั้งติดตามความเพียงพอเหมาะสมของการควบคุมและการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ขององค์กร บุคลากรหรือหน่วยงานในกลุ่มนี้ อาจประกอบด้วย หน่วยงานด้านบริหารความเสี่ยง หน่วยงานด้านบริหารความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และหน่วยงานกำกับการปฏิบัติตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ (Compliance)

ระดับที่ ๓: หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Third Line of Defence)

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง บุคลากรหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานปฏิบัติงาน และหน่วยงานกำกับดูแลการปฏิบัติงาน รวมถึงหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามนโยบาย มาตรฐาน และกฎหมายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง บุคลากรหรือหน่วยงานในกลุ่มนี้ คือ หน่วยงานตรวจสอบภายในหรือหน่วยงานตรวจสอบทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งผู้ตรวจสอบภายนอกที่เป็นอิสระจากหน่วยงาน

ภาพประกอบที่ ๒ โครงสร้างการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยี

๓. กรอบการกำกับดูแลด้านการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส (Performance Measurement and Stakeholder Transparency Framework Setting)

๓.๑ กำกับดูแลด้านการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยมุ่งมั่นในการเสริมสร้างและพัฒนา แนวทางการปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล สามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อเป็นการเสริมสร้างและจัดให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดีในรัฐวิสาหกิจให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างโปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามหลักการและแนวทางกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ ปี ๒๕๕๒ ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) กระทรวงการคลัง

๓.๒ นโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดี

การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) มีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมให้ผู้บริหาร พนักงาน และผู้ช่วยปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้ อันจะส่งผลให้องค์กรเติบโตอย่างยั่งยืนบนรากฐานที่มั่นคงและแข็งแกร่ง จึงได้กำหนดนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของ กกท. ดังนี้

๑. ให้ผู้บริหาร พนักงาน และผู้ช่วยปฏิบัติงาน ดำเนินงานโดยยึดหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ๗ ประการ คือ

(๑) ความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ (Accountability)

(๒) ความสำนึกในหน้าที่ด้วยขีดความสามารถและประสิทธิภาพที่เพียงพอ

(Responsibility)

(๓) การปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยสุจริต และจะต้องพิจารณาให้เกิดความเท่าเทียมกัน (Equitable Treatment)

(๔) ความโปร่งใส (Transparency)

(๕) การสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กิจการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (Value Creation)

(๖) การส่งเสริมพัฒนาการกำกับดูแล และจรรยาบรรณที่ดีในการดำเนินงาน (Ethics)

(๗) การมีส่วนร่วม เป็นการส่งเสริมให้เกิดการกระจายโอกาสแก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของชุมชนหรือท้องถิ่น (Participation)

๒. ผู้บริหารระดับสูงต้องเป็นผู้นำและต้นแบบที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นต่อการปฏิบัติตามกฎหมายและมีจริยธรรมรวมถึงสร้างบรรยากาศในองค์กร สร้างแรงจูงใจ และกำกับดูแลให้พนักงานและผู้ช่วยปฏิบัติงานร่วมกันปฏิบัติตามกฎหมายและมีจริยธรรม

๓. ส่งเสริมให้ผู้บริหาร พนักงาน และผู้ช่วยปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท รับผิดชอบต่อตามบทบาทหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายโดยยึดมั่นผลประโยชน์ของชาติและการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นสำคัญ และบริหารจัดการด้วยหลักคุณธรรมมีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สังคม และสิ่งแวดล้อม

จากโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ กกท. จะเห็นว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีและการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม มีโครงสร้างการกำกับดูแลที่ดีที่สอดคล้องกับแนวคิดการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ OECD ๒๐๐๗ /สคร. ๒๕๕๒ กล่าวคือมีโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่เป็นเชิงคุณภาพมีโครงสร้างส่วนบนสุดที่เป็นการบริหารนโยบาย (Policy Management) โดยคณะกรรมการ กกท. แต่งตั้งคณะ

อนุกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อทำหน้าที่ ตามที่รับมอบหมาย และมีคณะทำงานกำกับดูแลกิจการที่ดีและการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของ กกท. ทำหน้าที่ในการรับ นโยบายลงมาปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติงานมีการบริหารงานประจำวัน (Daily Management) โดยงานบริหารความเสี่ยง เป็นผู้ปฏิบัติเองและเป็นผู้ประสานงาน (Coordinator) กับหน่วยระดับฝ่าย/กอง/งาน ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนแม่บทการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของ กกท. โดยข้อมูลที่แสดงออกถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดีของ กกท. ประกอบด้วย

- ๑) การทำหน้าที่ของคณะกรรมการ กกท.
- ๒) การบริหารความเสี่ยง
- ๓) การตรวจสอบภายใน
- ๔) การควบคุมภายใน
- ๕) การเปิดเผยสารสนเทศด้วยความโปร่งใส
- ๖) การปฏิบัติตามกฎหมายจริยธรรมและจรรยาบรรณ
- ๗) การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

ทั้งนี้ ก็เพื่อสร้างความโปร่งใสในการดำเนินกิจการเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กรในระยะยาวค้ำึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน สร้างความสามารถในการแข่งขันและที่สำคัญเพื่อให้ กกท. มีความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

๓.๓ ความโปร่งใสต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Transparency)

เพื่อให้มั่นใจว่าการรายงานและการสื่อสารผลการดำเนินงานและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีประสิทธิภาพและทันเวลาการดำเนินงานโดยรวมควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และวัตถุประสงค์รวมทั้งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ควรพิจารณาดังนี้

(๑) การประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการรายงานผลการดำเนินงานและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

- องค์กรควรพิจารณาข้อกำหนดด้านการรายงานภาคบังคับ (Mandatory Reporting) ทั้งในปัจจุบัน และอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กร รวมทั้งขอบเขตและกรอบระยะเวลาในการรายงานที่เหมาะสม

- นอกเหนือจากประเด็นข้างต้น การรายงานยังอาจต้องพิจารณาถึงความต้องการด้านการรายงานสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กร รวมถึงขอบเขตและเงื่อนไขในการรายงานที่แตกต่างกัน

- ผู้ประกอบธุรกิจควรจัดให้มีหลักเกณฑ์การรายงานต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรรวมทั้งรูปแบบและช่องทางการสื่อสารอย่างเหมาะสม

(๒) การสื่อสารผลการดำเนินงานและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม

- องค์กรควรมีการกำหนดกลยุทธ์ในการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กร

- ควรมีการกำหนดวิธีการสอบทานเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลการรายงานเป็นไปตามหลักเกณฑ์สำหรับข้อกำหนด ของการรายงานภาคบังคับขององค์กรทั้งหมด

- ควรมีกระบวนการในการตรวจสอบความถูกต้องและอนุมัติรายงานภาคบังคับ

- มีกระบวนการ และลำดับขั้นการรายงาน

(๓) การติดตามการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- องค์กรควรมีการประเมินความมีประสิทธิภาพของการรายงานผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของรายงานภาคบังคับที่จัดทำขึ้น
- องค์กรควรมีการประเมินความมีประสิทธิภาพของวิธีการสื่อสารและผลลัพธ์ของการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรและประเมินว่าการสื่อสารดังกล่าวสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายอย่างครบถ้วน

๓.๔ การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล

รัฐบาลมีการผลักดันการออกกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ประกอบไปด้วยกฎหมายหลายฉบับด้วยกัน ซึ่งอาจแบ่งพิจารณาได้เป็น ๓ กลุ่มดังนี้

กลุ่มแรก คือ กฎหมายในกลุ่มที่เกี่ยวกับการวางนโยบายและการกำกับดูแลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมซึ่งได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งกระทรวงดิจิทัล และพระราชบัญญัติการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่ใช้กำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

กลุ่มที่สอง คือ กฎหมายที่เกี่ยวกับการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการเข้าทำธุรกรรมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงกฎหมายลำดับรองต่างๆ ที่สนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำธุรกรรมมากขึ้น เช่น ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล การปรับปรุงระบบการชำระอากรแสตมป์ให้รองรับตราสารอิเล็กทรอนิกส์ และแนวทางการใช้บริการคลาวด์ในการจัดเก็บข้อมูล เป็นต้น

กลุ่มที่สาม คือ กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองความปลอดภัยจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	เหตุผลการนำไปปฏิบัติ
<p>๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>กฎหมายฉบับนี้นับเป็นกฎหมายพื้นฐานที่สำคัญในการส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศกับทุกภาคส่วนรวมถึงภาครัฐ โดยหลักการของกฎหมายที่สำคัญ คือ การรองรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เสมือนกับการทำเป็นหนังสือ หรือหลักฐานเป็นหนังสือ รวมถึงกำหนดการรับรองวิธีการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้น่าเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมาย เช่นเดียวกับการทำธุรกรรม โดยวิธีการทั่วไปที่เคยปฏิบัติอยู่และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้น เพื่อทำหน้าที่วางนโยบายกำหนดหลักเกณฑ์ เพื่อส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ติดตามดูแลการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นอกจากหลักการข้างต้น ในกฎหมายฉบับนี้ยังมีการออกกฎหมายลำดับรองที่กำหนด</p>

	<p>เงื่อนไขการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐไว้ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่สำคัญต่อการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ</p>
<p>๑.๑ พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙</p> <p>อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>ในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดหลักการว่า หากหน่วยงานรัฐใดมีการให้บริการการยื่นคำขออนุญาต ขอดจดทะเบียน การชำระเงิน หรือการดำเนินการใดๆ ตามที่กฎหมายกำหนดทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ หน่วยงานดังกล่าว ต้องมีการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาภายใต้มาตรา ๓๕ นี้ด้วย ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้หน่วยงานรัฐที่มีการให้บริการข้างต้นผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ต้องมีการดำเนินการจัดให้มีระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย และนโยบายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ระบบการทำงานและการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐมีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือ มีความมั่นคงปลอดภัย ที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชนและผู้มาใช้บริการได้</p>
<p>๑.๒ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยวิธีการแบบปลอดภัยในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>ในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดว่า “ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดที่ได้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้สันนิษฐานไว้ว่าเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้” ทั้งนี้ เป้าหมายของการกำหนดหลักการนี้ไว้ ในกฎหมายก็เพื่อต้องการสร้างความตระหนักให้หน่วยงานมีการดำเนินงานด้วยวิธีการแบบปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และมีการเตรียมความพร้อมต่อการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยในพระราชกฤษฎีกาได้มีการแบ่งวิธีการแบบปลอดภัยไว้ ๓ ระดับ คือ ระดับ พื้นฐาน ระดับกลาง และระดับเคร่งครัด โดยแต่ละระดับจะมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานหรือวิธีการแบบปลอดภัยเข้มงวดแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสำคัญของภารกิจและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานนั้นๆ รับผิดชอบหรือดูแลอยู่ ซึ่งคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์จะมีการประกาศรายชื่อหรือประเภทหน่วยงานในแต่ละระดับ โดยเฉพาะหน่วยงานที่ถือเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญยิ่งยวดของประเทศ (Critical Infrastructure) ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้จะต้องดำเนินการตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับเคร่งครัด</p>
<p>๒. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>เทคโนโลยีสารสนเทศแม้จะมีประโยชน์มากมายหากมีการนำมาใช้อย่างสร้างสรรค์ แต่ก็สามารถสร้างความเสียหายได้อย่างมากเช่นกัน หากมีการนำมาใช้อย่างไม่เหมาะสมและปัญหานี้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเจาะระบบ การส่งไวรัส การโจมตีระบบ การลงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ที่กระทบต่อความมั่นคงประเทศ เป็นต้น และหากการกระทำดังกล่าว มุ่งหวังสร้างความเสียหายต่อระบบคอมพิวเตอร์ภาครัฐด้วยแล้ว ผลกระทบจะไม่ได้จำกัดเพียงแค่ความเสียหายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่อาจร้ายแรงและสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศได้</p>

	<p>กฎหมายฉบับนี้จึงมีความจำเป็นที่ต้องตราขึ้น เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานในการดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนมาตรการระงับยับยั้งการกระทำความผิดเบื้องต้น เช่น การระงับการเผยแพร่เว็บไซต์ที่ผิดกฎหมายนี้ เป็นต้น</p>
<p>๓. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>กฎหมายฉบับนี้มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสร้างความโปร่งใส และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การดำเนินงานของภาครัฐได้ ซึ่งในกฎหมายจะยกเว้นข้อมูลบางประเภทที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถเปิดเผยได้ โดยหากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการรักษาพยาบาล ข้อมูลที่กระทบต่อความมั่นคง เป็นต้น</p> <p>และด้วยปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานและให้บริการภาครัฐมากขึ้น ข้อมูลข่าวสารภาครัฐจึงถูกจัดทำและเปิดเผยผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว โดยข้อมูลที่มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่อาจไม่ได้จำกัดแค่ข้อมูล โครงสร้างอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน งบประมาณรายจ่ายประจำปี การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ หรือสัญญากับเอกชน เหมือนเช่นในอดีต แต่ปัจจุบันมีการเปิดเผยข้อมูลในลักษณะชุดข้อมูล (Data Set) ที่เป็นข้อมูลที่นักพัฒนาสามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาแอปพลิเคชันและนวัตกรรมใหม่ๆ ได้อีกด้วย</p>
<p>๔. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทในการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจ ธุรกิจจำนวนมากมีการหันมาใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการใช้พื้นที่บนโลกออนไลน์เป็นช่องทางในการจำหน่ายสินค้า หรือเป็นช่องทางเผยแพร่ความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมใหม่ๆ แต่ปัญหาหนึ่งที่มักพบตามมา คือ การละเมิดลิขสิทธิ์ทางออนไลน์ โดยปัญหานี้ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้การละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น การทำซ้ำ การดัดแปลง เป็นต้น สามารถทำได้ง่ายขึ้นและแพร่กระจายในวงกว้างอย่างรวดเร็ว สร้างความเสียหายต่อเจ้าของผลงานอย่างมาก</p> <p>ดังนั้น กฎหมายลิขสิทธิ์จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการทำหน้าที่คุ้มครองป้องกันผลประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและทางศิลปกรรม ซึ่งผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานควรได้รับการปกป้อง โดยปัจจุบันกฎหมายฉบับนี้มีการปรับแก้เพิ่มเติมเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และครอบคลุมปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์จากการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ เช่น การกำหนดคุ้มครองการใช้มาตรการทางเทคโนโลยี การกำหนดให้การหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีเป็นความผิดตามกฎหมาย เป็นต้น</p>
<p>๕. พระราชบัญญัติการอำนวยการ</p>	<p>โดยปกติแล้วหน่วยงานราชการแต่ละแห่งที่ให้บริการต่างๆ เช่น การขอ</p>

<p>ความสะดวกในการพิจารณา ขออนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อ้างอิง: ส่วนนโยบายรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)(สรอ.)</p>	<p>อนุญาต ขึ้นทะเบียน หรือเป็นต้น จะมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอนการทำงานและการให้บริการอยู่แล้ว เพียงแต่ประชาชนอาจจะยังไม่ทราบหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกหรือต้องเสียเวลาในการติดต่อราชการจากการไม่ทราบหลักเกณฑ์ ขั้นตอนหรือเอกสารที่ต้องเตรียม</p> <p>ดังนั้น โดยกฎหมายฉบับนี้จึงมีการกำหนดให้ส่วนราชการต้องมีการจัดทำ และเปิดเผยคู่มือประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตจากทางราชการผ่านทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มอีกหนึ่งช่องทาง นอกเหนือจากการปิดประกาศ ณ หน่วยงานนั้นๆ ซึ่งการกำหนดให้เปิดเผยผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ก็เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดให้คู่มือสำหรับประชาชนที่หน่วยงานจัดทำขึ้น ต้องมีเนื้อหาประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p> <p>ด้วยบริบทการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจ และสังคมอันเนื่องด้วยแรงผลักดันของเทคโนโลยีหรือที่เรียกกันว่า เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงได้มีการร่างกฎหมายใหม่และปรับปรุงกฎหมายเดิมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งสิ้น ๘ ฉบับ โดยแบ่งเป็นการเสนอแก้ไขกฎหมายเดิม ๔ ฉบับ และร่างกฎหมายใหม่ ๔ ฉบับ</p>
<p>๖. พระราชบัญญัติการพัฒนา ดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและ สังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ๔) การพัฒนาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม (หมวด ๑, มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๖) หน้า ๗๖ อ้างอิง: https://www.senate.go.th/assets/portals/๙๓/fileups/๒๗๒/files/S%๑o%B๙%๘๘sub_Jun/๖new/new๗๗.pdf</p>	<p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจองค์การมหาชน องค์การอิสระและหน่วยงานอื่นของรัฐ และหมายความรวมถึงคณะกรรมการ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการใด ๆ ที่ใช้ประโยชน์จากดิจิทัล</p> <p>“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>เมื่อได้มีการประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแล้ว <u>หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ ดังกล่าว</u> โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีเป้าหมายและแนวทางอย่างน้อย <u>ดังต่อไปนี้</u></p> <p>(๑) การดำเนินการและการพัฒนาให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้สามารถใช้ร่วมกันหรือเชื่อมโยงกันได้ หรือวิธีอื่นใดที่เป็นการประหยัดทรัพยากรของชาติและเกิดความสะดวกต่อผู้ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี</p> <p>(๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งต้องครอบคลุมโครงข่ายการติดต่อสื่อสารแพร่เสียงแพร่ภาพในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะอยู่ในภาคพื้นดิน พื้นน้ำ ในอากาศ หรืออวกาศและ</p>

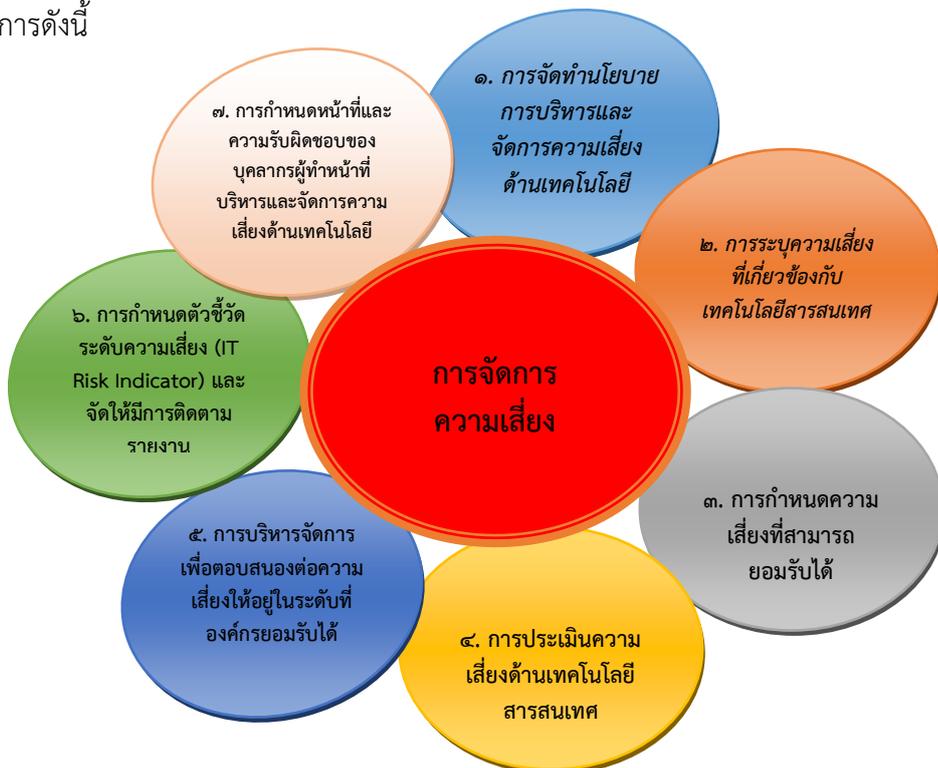
	<p>เป้าหมายในการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประโยชน์ของประชาชน</p> <p>(๓) การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการให้บริการหรือแอปพลิเคชันสำหรับประยุกต์ใช้งานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล</p> <p>(๔) การส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การทำงานระหว่างระบบสามารถทำงานเชื่อมโยงกันได้อย่างมีความมั่นคงปลอดภัยอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมตลอดทั้งทำให้ระบบหรือการให้บริการมีความน่าเชื่อถือ และแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการใช้งาน เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และมีหลักประกันการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ของประชาชนอย่างเท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ</p> <p>(๕) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศ</p> <p>(๖) การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>(๗) การพัฒนาคลังข้อมูลและฐานข้อมูลดิจิทัลการบริหารจัดการความรู้ รวมทั้งการส่งเสริม เพื่อให้มีระบบที่เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้และให้บริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ซึ่งเอื้อต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสมกับยุคสมัย (มาตรา ๕ และมาตรา ๖)</p>
<p>๗. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ อ้างอิง: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/๒๕๖๒/A/๐๖๙/T_๐๐๕๒.PDF</p>	<p>เนื่องจากปัจจุบัน มีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหาย ให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าวทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป</p> <p><u>เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจากการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ</u></p>
<p>๘. พระราชบัญญัติ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์</p>	<p>โดยที่ในปัจจุบันการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรคมนาคม หรือการให้บริการโดยปกติของดาวเทียม</p>

<p>พ.ศ. ๒๕๖๒ อ้างอิง: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/๒๕๖๒/A/๐๖๙/T_๐๐๒๐.PDF</p>	<p>มีความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ อันอาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ดังนั้น เพื่อให้สามารถป้องกัน หรือรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างทันท่วงที สมควรกำหนดลักษณะของภารกิจหรือบริการที่มีความสำคัญเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ทั้งหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน ที่จะต้องมีการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ มิให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านต่างๆ รวมทั้งให้มีหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน ทั้งภาครัฐและเอกชนไม่ว่าในสถานการณ์ทั่วไปหรือสถานการณ์อันเป็นภัยต่อความมั่นคงอย่างร้ายแรง ตลอดจนกำหนดให้มีแผนปฏิบัติการและมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างมีเอกภาพและต่อเนื่อง อันจะทำให้การป้องกันและการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อันกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ</p>
---	---

๔. กรอบการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Risk Optimization Framework Setting)

๔.๑ การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม (Risk Optimization)

เพื่อให้ความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ (Risk Appetite) และลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีกระบวนการดังนี้

ภาพประกอบที่ ๓ การจัดการความเสี่ยง

(๑) การจัดทำนโยบายการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนร่วมอยู่ในทุกด้านของความเสี่ยงขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรที่มีการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวหลักต้นในการขับเคลื่อนองค์กร ดังนั้น เพื่อให้การบริหารและจัดการความเสี่ยงขององค์กร มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปในแนวทางเดียวกันและสามารถเชื่อมโยงเป็นภาพเดียวกันได้ทั้งหมด กระบวนการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงควรสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับนโยบายและการบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management)

นโยบายการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการด้านไอทีหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการด้านไอที และมีการสื่อสารไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องมีการทบทวนและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และต้องทบทวนโดยไม่ชักช้า เมื่อมีเหตุการณ์ใดๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยควรระบุ ระเบียบวิธีปฏิบัติและกระบวนการที่สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่วางไว้ ทั้งนี้ นโยบายการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศควรมีเนื้อหาครอบคลุมกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามข้อ ๔.๒.๒ - ๔.๒.๗

(๒) การระบุความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

องค์กรมีการพิจารณาปรับใช้กระบวนการในการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพิจารณาประกอบในการระบุความเสี่ยงที่เป็นไปได้ทั้งหมด การกำหนดสถานการณ์ความเสี่ยง และการกำหนดปัจจัยความเสี่ยงที่เหมาะสม โดยควรมีขั้นตอนดังนี้

- กำหนดกระบวนการในการเก็บข้อมูล แยกหมวดหมู่ และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยอาจจัดแบ่งตามประเภทของเหตุการณ์ ประเภทของความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งนี้ ควรพิจารณารวมถึงความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ความเสี่ยงทางด้านไซเบอร์

- รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่อาจมีผลต่อการดำเนินงานและความสำเร็จของแผนกลยุทธ์ทางธุรกิจขององค์กร รวมทั้งแผนกลยุทธ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- มีการบันทึกข้อมูลสภาพแวดล้อมการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกเพื่อใช้ประกอบในการประเมินความเสี่ยง โดยสภาพแวดล้อมการดำเนินงานภายในอาจประกอบด้วย แผนกลยุทธ์และนโยบายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทรัพย์สินทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในขณะที่สภาพแวดล้อมการดำเนินงานภายนอกอาจประกอบด้วยกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และแนวโน้มทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในกลุ่มธุรกิจ

- ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งผลกระทบหรือความเสียหายในอดีต โดยอาจมีการรวบรวมข้อมูลมาจากภายนอก ข้อมูลแนวโน้มธุรกิจ ข้อมูลของบริษัทอื่น ๆ ในธุรกิจเดียวกัน หรือ มีการแบ่งปันข้อมูลกันระหว่างธุรกิจ

- บันทึกข้อมูลเหตุการณ์ความเสี่ยงที่ส่งผลหรืออาจส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งมอบระบบงานหรือโครงการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการปฏิบัติงานและให้บริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้อาจรวมถึงข้อจำกัด ประเด็นปัญหา และการติดตามการแก้ไขปัญหาด้วย

- มีการจัดการและจำแนกประเภทของข้อมูลเหตุการณ์ความเสี่ยง รวมถึงมีการระบุถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อเหตุการณ์นั้น
- พิจารณาเงื่อนไขที่มีผลต่อเหตุการณ์ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นแล้ว รวมทั้งความเชื่อมโยงของเงื่อนไขต่อโอกาสเกิดและผลกระทบของแต่ละเหตุการณ์ความเสี่ยง
- วิเคราะห์และทบทวนเหตุการณ์ความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอเพื่อระบุประเด็นความเสี่ยงใหม่ๆ เพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาพความเสี่ยงขององค์กรได้ดีขึ้น

ภาพประกอบที่ ๔ การระบุความเสี่ยง

(๓) การกำหนดความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้

จากความเสี่ยงที่ได้รวบรวมในขั้นตอนข้างต้น องค์กรควรพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้เมื่อมีความเสี่ยงนั้น ๆ เกิดขึ้น โดยควรมีการกำหนดระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ (Risk Appetite) โดยอาจพิจารณาจากระดับความเสี่ยงที่องค์กรสามารถยอมรับได้ รวมถึงวัฒนธรรมองค์กร หรือระดับการยอมรับความเสี่ยงของผู้บริหารระดับสูงในองค์กร

(๔) การประเมินความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เมื่อองค์กรระบุความเสี่ยงที่เป็นไปได้ทั้งหมดกำหนดสถานการณ์ความเสี่ยง และกำหนดปัจจัยความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมทั้งกำหนดความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้แล้ว จึงประเมินถึงโอกาสเกิดและ

ผลกระทบของเหตุการณ์ความเสี่ยงที่กำหนดไว้ โดยอาจจัดทำในรูปแบบของแผนภาพความเสี่ยง (Risk Map) เพื่อนำเสนอระดับของโอกาสเกิดและผลกระทบของแต่ละเหตุการณ์ความเสี่ยง และทะเบียนความเสี่ยง (Risk Register) เพื่อบรรยายข้อมูลรายละเอียดของ ความเสี่ยง จากนั้นจึงจัดทำโครงร่างของความเสี่ยง (Risk Profile) เพื่อรวบรวมความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยโครงร่างของความเสี่ยงนี้ยังช่วยองค์กรเปรียบเทียบโอกาสเกิดและผลกระทบของแต่ละความเสี่ยง และใช้ในการจัดลำดับความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยง

(๕) การบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

เพื่อให้การบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปตามระดับความสำคัญ และตอบสนองต่อเป้าหมายขององค์กร องค์กรควรมีกระบวนการในการบริหารและจัดการต่อความเสี่ยง ดังนี้

- ควรนำระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้มาเปรียบเทียบกับผลการประเมินความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้ดำเนินการไว้ข้างต้น ซึ่งในกระบวนการนี้ องค์กรอาจประเมินการควบคุมและความเสี่ยง ที่ยังหลงเหลืออยู่ โดยในกรณีที่ความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่เกินกว่าระดับที่องค์กรยอมรับได้ ควรมีการกำหนดวิธีการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงนั้น

- การบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Risk Response) อาจพิจารณาจากระดับความสำคัญของความเสี่ยง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยง และความสามารถของ องค์กรในการดำเนินกิจกรรมเพื่อจัดการความเสี่ยง โดยการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงสามารถดำเนินการได้ ๔ ลักษณะ อันได้แก่ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance), การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance), การร่วมรับความเสี่ยง/ถ่ายโอน (Risk Sharing/Transfer) และการลดความเสี่ยง (Risk Mitigation)

(๖) การกำหนดตัวชี้วัดระดับความเสี่ยง (IT Risk Indicator) และจัดให้มีการติดตามรายงานผลตัวชี้วัด ดังกล่าว

- องค์กรควรกำหนดตัวชี้วัดระดับความเสี่ยง (IT Risk Indicator) เพื่อสามารถชี้วัดและติดตามความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งสามารถติดตามแนวโน้มของความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

- ควรมีการรายงานผลการประเมินความเสี่ยงที่มีผลต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในรูปแบบที่สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจได้ รวมถึงรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ประสิทธิภาพของการควบคุม ข้อตรวจพบ หรือข้อปรับปรุง รวมทั้งผลกระทบจากรายการความเสี่ยง

(๗) การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรผู้ทำหน้าที่บริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- คณะกรรมการขององค์กรควรเป็นผู้รับผิดชอบ (Accountable person) ในการให้แนวทางและอนุมัติเห็นชอบในนโยบายการบริหารและจัดการความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งติดตามผลการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารและจัดการความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- ผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยง อาทิ หัวหน้าสายงานบริหารความเสี่ยง และหัวหน้าสายงานบริหารความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นผู้ทำหน้าที่ (Responsible person) ในการกำหนดกรอบและกระบวนการการบริหารความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการดำเนินงานดังกล่าว โดยผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยงนี้จะเป็นผู้รับผิดชอบ (Accountable person) ในผลการบริหารจัดการความเสี่ยงทุกรูปแบบทั่วทั้งองค์กร รวมถึงรับผิดชอบให้มีการจัดทำและปรับปรุงรายการความเสี่ยงและ กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง

- ผู้บริหารหน่วยงานที่ปฏิบัติงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิ หัวหน้าหน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นผู้ทำหน้าที่ (Responsible person) ในการบริหารจัดการความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงาน ได้จัดทำเอกสาร “การบริหารและจัดการความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Risk Management Practice)” เพื่อแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. การกำหนดหลักการการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle)

๕.๑ การกำหนดกรอบการกำกับดูแลและบริหารจัดการ (Governance Framework Setting and Maintenance)

เพื่อให้การกำกับดูแลและบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ คณะกรรมการด้านไอทีควรมีการกำหนดและจัดทำนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี เพื่อกำหนดกรอบการกำกับดูแลระบบและกระบวนการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนโยบายดังกล่าวควรประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

(๑) การบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงการระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

(๒) การจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการขององค์กร และการกำหนดแนวทางเพื่อรองรับในกรณีที่ไม่สามารถจัดสรรทรัพยากรให้ได้เพียงพอตามที่กำหนดไว้

(๓) นโยบายและมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ ทั้งนี้ ขึ้นตอนในการจัดทำนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี อาจดำเนินการดังนี้

- วิเคราะห์และระบุถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ทั้งด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับและภาระผูกพันของสัญญาต่าง ๆ รวมทั้งแนวโน้มทางธุรกิจที่อาจมีผลต่อการออกแบบการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

- พิจารณาระดับความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อการดำเนินงานขององค์กร

- พิจารณาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ และประเมินผลกระทบจากการดำเนินการดังกล่าว ที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกขององค์กร รวมทั้งความสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์โดยรวมขององค์กร

- พิจารณานัยสำคัญของสภาพแวดล้อมของการควบคุมโดยทั่วไปขององค์กรที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

- กำหนดหลักการสำคัญที่จะใช้เป็นแนวทางสำหรับการออกแบบการกำกับดูแลและการตัดสินใจที่สำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมขององค์กร ในการตัดสินใจและพิจารณากำหนดรูปแบบการตัดสินใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมสำหรับองค์กร (Optimal Decision-Making Model) อันอาจมีรูปแบบปัจจัยและลำดับความสำคัญในการพิจารณา

และตัดสินใจที่แตกต่างกันไปในแต่ละองค์กร เช่น ปัจจัยด้านผลประโยชน์ตอบแทน ปัจจัยด้านผลกระทบต่อบุคลากร ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย เป็นต้น

- กำหนดระดับการมอบหมายอำนาจอนุมัติ รวมทั้งข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องสำหรับการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม

ภาพประกอบที่ ๕ กรอบการกำกับดูแลและบริหารจัดการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

โดยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องของนโยบายแต่ละด้านอาจประกอบด้วย

- (๑) การบริหารและจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๒) การจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๓) นโยบายและมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้นโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีมีผลบังคับใช้ทั่วทั้งองค์กร ควรมีการกำหนดบทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการสื่อสารที่เหมาะสม อันได้แก่

(๑) มีช่องทางที่เหมาะสมในการสื่อสารนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดีไปยังบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีกระบวนการการสื่อสารเพื่อให้บุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับทราบข้อมูล ที่เพียงพอในการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

(๒) ผู้ที่ได้รับการสื่อสารเกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี ควรรวมถึงพนักงานและผู้ช่วยปฏิบัติงานฯ รวมถึงผู้ให้บริการภายนอกที่มีการเข้าถึงระบบสารสนเทศขององค์กร

(๓) นอกเหนือจากการสื่อสารข้างต้น องค์กรอาจมีการบังคับใช้และสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี ภายในองค์กรตัวอย่าง เช่น

- มีการกำหนดบทลงโทษในกรณีที่เกิดการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรม หรือการฝ่าฝืนนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

- มีการพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทน เช่น การประกาศเกียรติคุณ การประเมินผลงาน หรือรางวัลพิเศษอื่น ๆ เมื่อมีบุคลากรหรือหน่วยงานปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี

เพื่อเป็นการวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี คณะกรรมการด้านไอทีควรกำหนดกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว ซึ่งอาจประกอบด้วย

๑) การกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี และรายงานต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยการประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี อาจประกอบด้วย

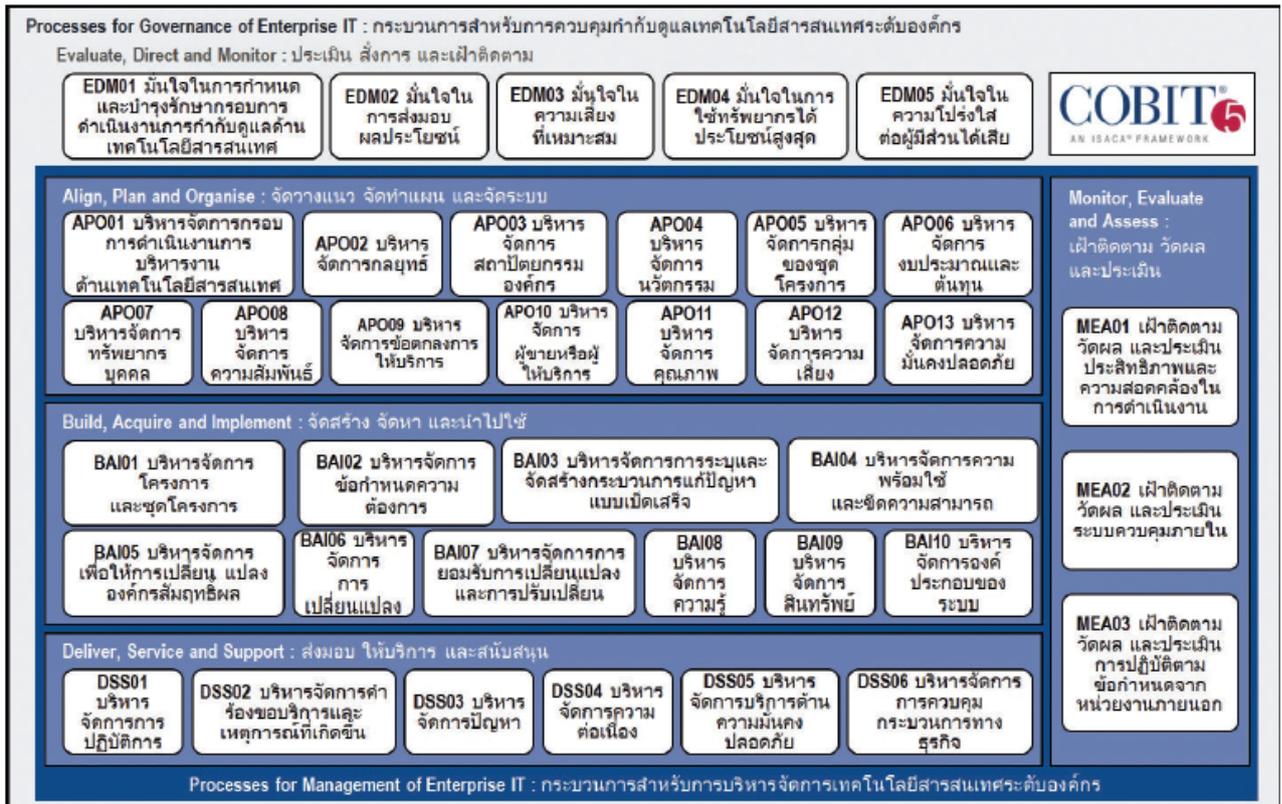
- รายงานจาก ฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา ซึ่งเนื้อหาการรายงานควรครอบคลุมถึงผลการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยง และการจัดการทรัพยากร ความคืบหน้าของโครงการ และการดำเนินงานที่สำคัญการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับหรือข้อตกลงต่างๆ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

- รายงานจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการรายงานอาจรวมถึง การรายงานแผนการตรวจสอบตามความเสี่ยง ทั้งในส่วนของแผนการตรวจสอบระยะสั้นและระยะยาว ผลการตรวจสอบตามแผนการตรวจสอบที่ได้วางไว้ และการติดตามการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจสอบ

ในกรณีที่พบว่ามีข้อบกพร่องในการออกแบบกระบวนการหรือการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศระดับองค์กรที่ดี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญ ควรรายงานต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า รวมทั้งมีการกำหนดผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ และวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ

๕.๒ แนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศบรรลุวัตถุประสงค์

แนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยแบ่งออก เป็นกลุ่มกระบวนการย่อย ๕ กลุ่ม ๓๗ กระบวนการ

ภาพประกอบที่ ๖ กรอบแนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศบรรลุวัตถุประสงค์

๑) กลุ่ม EDM - Evaluate, Direct and Monitor (ประเมิน สั่งการ และเฝ้าติดตาม)

- มีการวัดประสิทธิภาพของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อตรวจสอบปัญหาที่ปัญหานั้นจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่
- ประสิทธิภาพของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่นั้นสามารถสนับสนุนพันธกิจขององค์กรหรือไม่
- มีการติดตามและรายงานผลเกี่ยวกับเรื่องความเสี่ยง การควบคุม การปฏิบัติตามกฎและประสิทธิภาพ ไปยังผู้บริหารระดับสูงขององค์กรหรือไม่

๒) กลุ่ม APO - Align, Plan and Organise (จัดวางแผน จัดทำแผน และจัดระบบ)

- ทำให้ผู้บริหารขององค์กรได้ทราบว่ากลยุทธ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและกลยุทธ์ทางด้านธุรกิจเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่
- เพื่อให้ทราบว่าผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือไม่และมีวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าวได้อย่างไร

๓) กลุ่ม BAI - Build, Acquire and Implement (จัดสร้าง จัดหา และนำไปใช้)

- โครงการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่กำลังจะพัฒนาหรือดำเนินการจัดหานั้น สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรได้หรือไม่
- โครงการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่กำลังจะพัฒนาหรือดำเนินการจัดหานั้น สามารถนำมาใช้งานได้ทันตามระยะเวลา และงบประมาณที่กำหนดไว้หรือไม่

๔) กลุ่ม DSS - Deliver, Service and Support (ส่งมอบ ให้บริการ และสนับสนุน)

- ระบบสารสนเทศใหม่ที่จะนำมาใช้งานนั้น สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการขององค์กรหรือไม่

- การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้เกิดผลเสียต่อการปฏิบัติงานขององค์กรในปัจจุบันหรือไม่

๕) กลุ่ม MEA - Monitor, Evaluate and Assess (เฝ้าติดตาม วัดผล และประเมินผล)

- การให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับเป้าหมายและพันธกิจของหรือไม่

- การปฏิบัติงานต่างๆ ขององค์กร สามารถที่จะใช้งานระบบสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความปลอดภัยหรือไม่

- ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบัน มีการรักษาความลับ (Confidentiality) ความถูกต้องตรงกัน (Integrity) และความพร้อมใช้งาน (Availability) เพียงพอแล้วหรือไม่

๖. การสื่อสารหลักการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle Communications)**๖.๑ การสื่อสารในองค์กร ประกอบด้วย****(๑) การสื่อสารที่เป็นทางการ (formal communication)**

เป็นการติดต่อสื่อสารที่มีระเบียบแบบแผน มีขั้นตอน โดยผ่านระเบียบข้อบังคับโครงสร้างการบริหารขององค์กร โดยอาจจะเป็นการสื่อสารจากบนลงล่าง หรือล่างขึ้นบน หรือในระดับเดียวกันก็ได้

(๒) การสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ (informal communication)

เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์กรตามกลุ่มสังคม หรือความชอบพอโดยตรง อาศัยความสนิทสนม คั่นเคย การแนะนำจากเพื่อนฝูง การรู้จักเป็นการส่วนตัว โดยไม่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของการบริหารองค์กร เป็นลักษณะของการพบปะพูดคุยสนทนากัน การระบายความทุกข์ หรือการขอคำปรึกษากันในงานเลี้ยง ซึ่งจะเป็นลักษณะแบบปากต่อปาก ประสิทธิภาพของการติดต่อสื่อสารจะมีมาก หรือน้อยขึ้นกับการยอมรับความเข้าใจ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มที่ไม่เป็นทางการด้วยกัน

๖.๒ วัตถุประสงค์ของการสื่อสารหลักการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Governance guiding principle Communications)

(๑) เพื่อถ่ายทอดทิศทางกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลที่จัดทำขึ้นให้มีประสิทธิภาพ และสามารถกระจายลงไปสู่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ได้

(๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจ ในกรอบและกระบวนการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลได้ง่าย และสามารถปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์

๖.๓ การสื่อสารการกำกับดูแลด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย

(๑) การประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Outlook

(๒) การปิดประกาศตามบอร์ดประชาสัมพันธ์ขององค์กรหรือของส่วนงานต่างๆ

(๓) ประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์และอีเมลโพลด์ไฟล์บนระบบ Intranet กทท. สำหรับการดาวน์โหลดไฟล์

๗. การกำหนดแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร ทุกระดับ (Human Behavior)

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศ มีความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานของทุกระดับในองค์กร ในระดับผู้ปฏิบัติงาน จะใช้สารสนเทศช่วยในการปฏิบัติงาน แต่ผู้บริหารจะใช้สารสนเทศเพื่อสนับสนุน การตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานหรือในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงต้องมีการจัดการกับข้อมูลเพื่อให้ สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้สะดวกรวดเร็วขึ้น ทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นระบบมากขึ้น สารสนเทศมีบทบาท ที่สำคัญต่อองค์กรมาก เพราะองค์กรมีความจำเป็นต้องแข่งขันให้ทันกับเวลาตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินงานต่างๆ จึงต้องมีการพัฒนาระบบสารสนเทศ (จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ ๒๕๔๖ : ๕๖)

นอกจากนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก และมีประสิทธิภาพในการทำงาน ช่วยให้ประหยัดเวลาในการดำเนินงาน เช่น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยในการติดต่อสื่อสารทำให้เกิดอัตราการขยายตัวทุกๆ ด้านที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีการ ติดต่อสื่อสารที่เจริญก้าวหน้าทันสมัยรวดเร็วถูกต้อง และทำให้เป็นโลกที่ไร้พรมแดน

การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาบุคลากรในองค์กร ไว้ในแผนพัฒนาข้อมูล ดิจิทัล การกีฬาแห่งประเทศไทย ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ (Strategy) : พัฒนาทักษะและสมรรถนะของบุคลากรภายในการกีฬา แห่งประเทศไทยให้มีความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เป้าหมาย (Goals) : พัฒนาทักษะของบุคลากร กท. ให้มีความรู้พื้นฐานจะสามารถบริหารจัดการ ข้อมูลที่เป็นเจ้าของได้ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนางานและตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้

มาตรการในการพัฒนา (Measure) : ดำเนินการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากร กท. ให้มีความรู้พื้นฐานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลได้

๗.๑ มาตรการหลักการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร ทุกระดับ (Human Behavior)

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ใน ปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะของบุคลากรด้านการเก็บข้อมูล จัดข้อมูล ปรับปรุงข้อมูล รวมถึงการปกป้องข้อมูลจากการทำลาย ลักลอบใช้ หรือแก้ไขโดยมิชอบ รวมทั้งปกป้องข้อมูลจากอุบัติเหตุ ที่อาจเกิดจากวินาศภัยหรือความบกพร่องภายในระบบคอมพิวเตอร์

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะของบุคลากรด้านการรวบรวมข้อมูล จัดเก็บ วิเคราะห์ และการเข้าถึงข้อมูลในด้านการทำงานของระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แบบสอบถามและสร้างรายงาน เพื่อการวิเคราะห์

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะของบุคลากรด้านเรียนรู้เครื่องมือ ภายใต Machine Learning ด้านการใช้ข้อมูลเพื่อให้สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลโดยสามารถทำนายมูลค่าหรือประเภท ของข้อมูลใหม่ได้

(๕) ส่งเสริมการทำวิจัยของด้านการกีฬาเพื่อให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ช่วยแก้ปัญหาได้ถูกต้องด้านการวินิจฉัยตัดสินใจได้อย่าง เหมาะสม และรวบรวมการปรับปรุงด้านการทำงาน และด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๖) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะของบุคลากรด้านการกำกับดูแลและข้อมูล เพื่อให้การนำข้อมูลไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

ที่ ๕ /๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

ตามที่ คณะกรรมการ กกท. ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ประกอบด้วย

๑. นายอรรถฤทธิ์ ศฤงคไพบูลย์	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ จันทรานูช มหากาญจนะ	อนุกรรมการ
๓. นายสมทบ ฐิตะฐาน	อนุกรรมการ
๔. นายชนาสิน สิมะดำรง	อนุกรรมการ
๕. นายรณพงษ์ สุทธิวาริ	อนุกรรมการ
๖. ผู้แทนคณะกรรมการพาราสิมปิกแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๗. รองผู้ว่าการการศึกษาแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการและเลขานุการ
ฝ่ายส่งเสริมกีฬา	

ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งมีหน้าที่และอำนาจให้คำปรึกษา แนะนำ และนำเสนอข้อมูลเชิงลึกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ เพื่อผลักดันให้เกิดการกำกับดูแลที่ดีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมด้านการศึกษา แก่ผู้บริหารรวมทั้งติดตามผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการสารสนเทศ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก

(ประวิตร วงษ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

คำสั่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

ที่ ๒๖ /๒๕๖๒

เรื่อง เพิ่มเติมอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

.....

ตามที่ คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา และในการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้แต่งตั้ง รองศาสตราจารย์ วันชัย รัตนวงษ์ เป็นอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการดังกล่าว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้ง รองศาสตราจารย์ วันชัย รัตนวงษ์ เป็นอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก

(ประวิตร วงษ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

คำสั่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

ที่ ๑๑ /๒๕๖๓

เรื่อง เพิ่มเติมอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

ตามที่ คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา และในการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้แต่งตั้ง นายปรเมศ ส่งแสงเติม และนายศีกษา จิรอนุพงศ์ เป็นอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการดังกล่าว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้ง นายปรเมศ ส่งแสงเติม และนายศีกษา จิรอนุพงศ์ เป็นอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก

(ประวิตร วงษ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

คำสั่งการกีฬาแห่งประเทศไทย

ที่ ๒๔๒/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย
(Business Continuity Management : BCM)

ตามที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้พัฒนาแผนการบริหารจัดการความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management : BCM) การกีฬาแห่งประเทศไทย ขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการบริหาร สภาวะวิกฤตที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยระบบงานหลักที่สำคัญ อาจหยุดชะงัก ซึ่งส่งผลต่อการให้บริการขององค์กรต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์วิกฤต และเพื่อให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) เรื่อง การบริหารจัดการองค์กร - การบริหารจัดการ สารสนเทศและดิจิทัล การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการที่ดี (IT Governance) พร้อมทั้งสามารถ ดำเนินการให้บริการระบบงานหลักที่สำคัญสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และกลับมาให้บริการได้ ตามระยะเวลาที่เหมาะสม นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management : BCM) ประกอบด้วย

๑. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย	ประธานกรรมการ
๒. รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายส่งเสริมกีฬา	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการฝ่ายการคลัง	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองสารสนเทศ	กรรมการและเลขานุการ
๘. หัวหน้างานปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- กำหนดนโยบายการสร้างความปลอดภัยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างเป็นรูปธรรม เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) กำหนด

๒. จัดสรรทรัพยากรและงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของกรรทกษาแห่งประเทศไทย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายและเป็นไปตามวัตถุประสงค์

๓. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของกรรทกษาแห่งประเทศไทยได้ตามความเหมาะสม

๔. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายก่อศักดิ์ ยอดมณี)
ผู้ว่าการกรรทกษาแห่งประเทศไทย

คำสั่งการกีฬาแห่งประเทศไทย

ที่ ๓๐๐/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย
(Business Continuity Management : BCM)

.....

ตามที่ คณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management : BCM) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management : BCM) เพื่อดำเนินการตามนโยบายของคณะกรรมการดังกล่าว และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) เรื่อง การบริหารจัดการองค์กร - การบริหารจัดการสารสนเทศและดิจิทัล การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการที่ดี (IT Governance) นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๓. แห่งคำสั่งการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ ๒๔๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management : BCM) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management : BCM) ประกอบด้วย

๑. ผู้อำนวยการฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการกองสารสนเทศ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการกองวิทยาศาสตร์การกีฬา	คณะกรรมการ
๔. หัวหน้างานแข่งขันและทะเบียนกีฬาระดับชาติ	คณะกรรมการ
๕. หัวหน้างานบริหารความเสี่ยง	คณะกรรมการ
๖. หัวหน้างานบริหารทรัพยากรบุคคล	คณะกรรมการ
๗. หัวหน้างานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	คณะกรรมการ
๘. หัวหน้างานปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	คณะกรรมการและเลขานุการ
๙. นางสาวณัฐนันท์ พรหมพัชรพล พนักงานสารสนเทศ ๓	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการ ...

ให้คณะทำงานที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ของทีมนักบริหารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
 ๒. ดำเนินการประเมินผลกระทบ แนวทางการกู้คืนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญให้สามารถกลับมาให้บริการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด รวมถึงการนำเสนอแนวทางการป้องกันหรือการรับมือกับเหตุการณ์วิกฤติ
 ๓. จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงแผนการบริหารความต่อเนื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของภารกิจแห่งประเทศไทย
 ๔. ดำเนินการทดสอบแผนสร้างความต่อเนื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและรายงานผลการทดสอบให้ คณะกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจและคณะทำงานด้านการพัฒนาดิจิทัล ภารกิจแห่งประเทศไทย ได้รับทราบ
 ๕. ปฏิบัติการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นาย ก้องศักดิ์ ยอดมณี)

ประธานกรรมการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจของ
ภารกิจแห่งประเทศไทย (Business Continuity Management : BCM)